

Trở lại nay tôi về chùa dọ Lư Vía Quán Thế Âm.

Trở về khi vào ló, một người bạn đến chào tôi nói hành lang của thiền đường và chị đã nói thế này: "Chào chị Chúc Hân, chị khỏe không? Lúc này sao ít thấy chị về chùa? Sếp đến Vu Lan rồi, chị nhớ về chùa dọ lư nhé! Tôi nhớ bài Bông Hồng của chị viết về bác gái. Mười năm rồi há? Về chùa, chúng tôi sẽ cài lên áo lam của chị một bông Hồng trắng". Tôi lắng nghe giọng điệu. Nhớ ngày tôi đi làm, chia sẻ người bạn thân tình của chị, sao tìm tôi lại nói đâu? Lắng nghe mỉm cười, một nụ cười buồn. Lắng nghe tôi bước vào thiền đường dọ lư.

Hòa Thế tịnh pháp sư đang giảng về hạnh nguyện của Quán Thế Âm bát, ngài nhìn xuống trên gian bông ngàn mặt, đưa xuống trên gian ngàn tay, với hạnh lắng nghe, hạnh ban ơn của khế ngữ chúng sanh đang bước chìm đắm trong biển mê lư ma muội. Tôi đã không chánh niệm hoàn toàn trong buổi hôm nay. Miên man, tôi nghĩ về một đường bát của riêng tôi: Mười. Mà không, bà cũng đã thức hi vọng hạnh bát cho rất nhiều người trong lúc bà còn sinh tiền. Là một thôn nữ miền quê, lấy chồng xa xứ, chị nghĩa "không lấy lá mít", bà đã luôn chịu chịu chịu, cùng ba tôi nuôi lớn đàn con tám đứa. Tuy vậy bà luôn thích bước, luôn đến các con giúp đỡ người nghèo, không để ai chê người tàn tật. Mẹ tôi không biết đến Phật, bà chịu thức hành nhân đạo. Không biết bà học đâu để câu nguyện "Nam mô Đức Phật Di Đà bi cứu khổ cứu nạn chúng sanh". Khi nghe học thấy ai bước hạnh an nên là bà làm như mẹ tôi nguyện nên và tìm cách giúp họ, không nhiều thì ít, phải giúp đỡ thì bà mới an tâm. Câu chuyện chi tiết quá lãnh đến mức tôi lảng hoặc mất, má tôi đem tiếng mẹ tôi bà gánh nặng của mẹ tôi, để tôi kể lại. "Má con nói cho quá mức vì quá cũ sếp mau rách hạnh, sếp bà lấy không có tiền mua cái khác, biết khi nào mới gặp lại bà lấy". Thêm câu chuyện ông bà của mẹ tôi nghèo khổ xác, lấy thêm chồng nữa, có ba đứa con như nheo nhóc. Má tôi đã ra tay cứu đỡ bằng cách nấu cơm cho mẹ và cha con ông lấy ăn, mua thêm của lư cho ông lấy có thêm việc làm. Bà còn may áo quần cho họ. Nghe kể lại rồi, dù để biết tánh hay thế người khác khế của má tôi, nhớ ba tôi đã ghen với ông ta, nghĩ có lẽ má tôi có tình riêng chăng? Lòng tôi của bà thức quá đi! Anh chị em chúng tôi đã lớn lên trong vòng tay thế người yêu tuy vất vả và tuy vất vả của bà. Đã thâm nhập vào tâm lòng nhân ái của bà.

Chiều nay, đọc lại bài "Bông Hồng trắng hay đỏ" tôi đã viết bốn năm trước, khi mẹ tôi lâm trọng bệnh vào tháng Bảy năm 2007. Nhớ dòng chữ trong bài viết này đã chảy ra máu tim tôi, một đứa con sếp mẹ tôi. Nhớ người bạn thân tình của mẹ tôi thức hi vọng thành ngôn từ khóc mẹ. Khóang

Áo lam bông trắng

Tác Giả: Lâm Kim Loan

Thứ Sáu, 29 Tháng 7 Năm 2011 18:57

thời gian đó tôi chäa biết đäo Phät, chäa biết gì về luật Vô Thäng sinh diệt, nhân quả, nghiệp báo...Về ngäng về ngätâm còn đäy äp, tôi chäa thäy ra cäi đäi này là huyền mäng. Thêm vào, chuyän tình duyên không thuän buäm xuôi gió càng là nguyên nhân làm tôi ôm mä chät hän. Gà con räi đôi cánh mä, täp bay nhäy ngoài đäi, gäp giông bäo bän trä về trú än trong sä chä che an toàn cäa gà mä. Dù än dù nhä, con vän muän đäi là con thä cäa mä.

Tôi thäng tâm sä về các bän đäo là tôi không có sä näu ăn. Tuổi thiäu niên, sau khi häc về, giúp coi sóc tiäm chäp hình cäa ba má tôi, chuyän bäp núc đã có má tôi và chä phä bäp. Läy chäng, tôi vän tiäp täc tà tà đi häc, đã có má chäng và ngäng i chä em bän däu näu ăn. Trên träi tän nä, chä tôi näu vì tôi bän giúp thiän nguyän trong ban y tä. Qua Úc, chäng tôi näu giäi vì đã đäc " däy đä kä" tä träi häc täp sau cuäc đäi đäi 1975. Về a "anh đi đäng anh em đäng em, tình nghĩa đôi ta chä thä thäi" thì ba má tôi đäc bäo lãnh qua. Tôi äi đäc thäng thäc các món ăn miän Tây Nam Bä do chính má tôi chä biän. Tôi có lý do không vào bäp vì phäi làm việc bäy ngày mät tuän, do nhu cäu y tä cäa cäng đäng ngäng i Việt lúc bäy giä...Bên ba mä, dù tuäi đã än, tôi luôn đäc nghe nhäng bài giäng luân lý cäa ba tôi, và tiäp täc khi väi vĩnh, khi săn sóc cha mä già. Đó là thäi gian rät hänh phúc cäa tôi, mät hänh phúc đäi thäng mà ít ngäng i có đäc trong hoàn cänh ly häng.

Räi thì mäi việc có đän có đi. Ba tôi tä bä cäi đäi sau gän mät thä kä làm chäng nhân bao thăng träm cäa đät näc Việt Nam và thä giäi. Và, hän hai năm sau đó, má tôi đã theo ba tôi, säng đäng sàng đäng täch, chät đäng mã đäng mä. Bän năm räi, sao vän tình khôi hình än nhäng ngày cuäi cäa đäi mä hiän quán thä âm cäa tôi.

Vu lan näy tôi sä về chùa, đä đäc nghe về chuyän Mäc Kiän Liên hiäu tä, đä đäc cài lên chiếc áo lam mät hoa Häng träng nhä äi đän dò chân tình cäa cô bän đäo. Tôi sä nghĩ gì trong giây phút äy? Täng tä bào thä thät mä cha sinh thành đäng đäc vän còn đây. Tâm tä bi mä tôi đã trao truyän trong cách säng cäa bà, nhäng äi däy đä vän còn đây. Bông Häng träng hay đä, mät hay còn ...Phät đã däy về thành trä häai không. Mäi sä đän tä nhân duyên, cũng do nhân duyên mà đi. Mäi pháp chä là nhäng phân tä li ti biän chuyän trong täng sát na theo hiän täng sinh vät lý cäa vũ trä. Xác thân täm bä näy mät đi, nhäng nghiệp thäc sä tiäp täc vào mät cõi khác. Có ä má tôi đang ä cäi träi nhä nhäng phúc đäc cäa bà. Bà tiên đä thäng đang nhìn xuäng cõi ta bà, tìm xem các con cäa bà đang làm gì. Má äi, con đã và đang làm theo äc nguyän tä bi cäa má. Con gái má mäy năm nay biết Phät pháp, säng theo äi Phät däy. Rät an äc tä täi về i mäi nhân duyên đän và đi. Má đang vui äm phäi không?

Lâm Kim Loan (Chúc Hân)

Tháng Bäy 2011